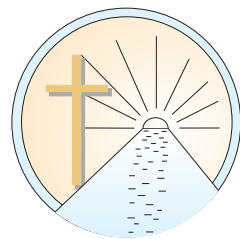

SIONS

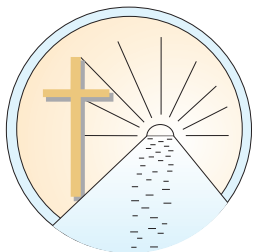
Missionstidning

Nr 8/2023

*Men Gud ska friköpa min själ från dödsrikets våld,
han ska ta emot mig.
(Ps. 49:16)*

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:

Maria Sundkvist,
Ida Snellman,
Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund,
Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

Layout:

Grafica Layout/Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

HELGDAGAR

Tionde söndagen efter pingst, Matt. 25:14–30, *Trofast förvaltning av Guds gåvor*

Elfte söndagen efter pingst, Luk. 4:23–30, *Kallelsetider*

Tolfta söndagen efter pingst, Matt. 21:28–32, *Självprovning*

Trettande söndagen efter pingst, Matt. 12:33–37, *Jesus vår helare*

SIONS Missionstidning

Nr 8 / 2023

Hemresan	4
Självprovning	6
Låt oss hålla fast vid Guds ord	8
Barnsida: Det viktigaste	10
Ungdomsflik: Ungdomar -ni har besegrat världen .	12
Var inte orolig	14
Pingsten och Den Helige Andes ämbete	16
Barmhärtighet	18
Teknisk utrustning till stormöten	20
Annonser, prenumerationer	22

BEKÄNNELSESKRIFTER

Schmalkaldiska artiklarna 1537

Tredje delen av artiklarna

Om synden

Här måste vi bekänna, att såsom den helige Paulus säger i Rom. 5, synden har genom en enda människa, Adam, kommit i världen, och genom dennes olydnad hava alla människor blivit syndare och underkastade döden och djävulen. Detta kallas arvsynd eller ursprungs- och huvudsynd. Denna synds frukter äro de onda gärningar, vilka äro förbjudna i Tio Guds bud och utgöra otro, vantro, avgudadyrkan, gudsförgätenhet, andligt högmod o.s.v.

Denna arvsynd är ett så djupt ont fördärv i människans natur, att vi icke kunna fatta det med förståndet, utan måste tro det på grund av Skriftens uppenbarelse. Ps. 50; Rom. 5; 2 Mos. 33; 1 Mos. 3. Därför är det idel villfarelse och mörker, då de skolastiska teologerna i strid mot denna artikel lära följande, nämligen: 1. att efter Adams syndafall människans naturliga krafter äro oskadade och ofördärvade och att människan av naturen har ett rätt förstånd och en god vilja, såsom filosoferna lära; 2. att människan har fri vilja att göra det goda och underlåta det onda eller att underlåta det goda och göra det onda;

BIBELORDET

Men om nu några av grenarna har brutits bort, och du som är en vild olivkvist har blivit inympad bland dem och fått del av det äkta olivträdetets näringsrika rot, då ska du inte förhäva dig över grenarna. Om du förhäver dig ska du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig.

Rom. 11:17 – 18

HELGSAMMANKOMSTER

2-3.9, Skutnäs; Lepplax
9-10.9, Näs,
16-17.9, Flynnängen
23-24.9, Risöhall, Bosund
30.9-1.10, Punsar

Hemresan

Kristi kyrka har ofta beskrivits som ett skepp ämnat för segling på det stora havet. Skeppet beskrivs med en stor mast och mäktiga segel med Kristus själv som står vid rodret. Beträktaren skulle kunna tänka, att det viktigaste i ett sådant skepp är seglen. Vinden tar fort tag i seglen och för passagerarna snabbt och tryggt till hemhamnen. Men i verkligheten är seglen endast en del i planeringen av fartygets helhet. Det som är avgörande för ett skepp är att det är kursstabil. Det måste ha en tillräckligt tung och kraftig köl, hållbara stöd för sidorna och många andra viktiga detaljer. Viktigast av allt för ett skepp är ändå styrmanen och en kunnig besättning som håller sig till skeppets seglingsrutt och är trogen sin uppgift.

Skeppet byggs och kursen sätts

Vi tänker ännu på bilden av ett skepp. När Kristus grundade sin kyrka byggde han det till en balanserad helhet där kölen, sidorna, seglen och seglingsutrustningen passade perfekt ihop. Ett sådant skepp kan även tryggt ta emot stora och ogynnsamma vindar utan att besättningen behöver vara rädda för skeppsbrott. Skeppets köl och rodret fungerar tillsammans och de är "apostoliska och profetiska skrifter". De håller skeppet kursstabilt därför att den Helige Ande har lett skribenterna att skriva en sådan "tung och trygg" text att den kan hålla fartygets riktning stabil.

Kristi kyrkoskepp behöver också en styrman och en besättning. Den döda och uppståndna Kristus är skeppets kapten och styrman som håller vid rodret. Den första besättningen av Kristi kyrka var de heliga apostlarna. Kristus

själv hade utvalt och instiftat dem till ämbetet. Gud undervisade dem noggrant om hur man sköter skeppet och passagerarna ombord.

Den första besättningens arbete var avgörande. Då ställdes allt färdigt och fartygets kurs lades mot hemstranden himlen.

Hemresan fortsätter

Efter de första decennierna fick apostlarna en efter den andra flytta till den triumferande församlingen. Kyrkoskeppet fortsatte ändå sin segling för ombord fanns en dyrbar last av troende och försonade människor. Genom dopet och tron hade den fått ett stort antal resenärer. Alla hade de fått en fribiljett, stämplade med "Friköpta med Kristi blod" (Ef. 1:7).

När den nya besättningsgenerationen fick ansvaret för tjänsten blev de välsignade till ämbetets nådegåva genom "handpåläggning" (1. Tim. 4:14). Då var också de "av Kristus utvalda och instiftade". I det första Timoteusbrevets fjärde kapitel finns en skildring av ett sådant ordinationstillfälle, eller rättare sagt tillfället för välsignelse till ämbetet. Där påminner Paulus Timoteus om välsignelsen till ämbetet som blivit gjort via "presbyterer" dvs. de äldre pastorerna. Han påminner om uppgiftens ändamål som är att delta i Guds frälsningsarbete. Att vara trofast till Herrens ord var det viktigaste för ämbetet: "Du däremot, håll fast vid det du har lärt dig och blivit övertygad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis så att du blir frälst genom tron på Kristus Jesus." (2 Tim. 3:14). "Försumma inte nådegåvan i dig, den som du

fick genom profetord när de äldste lade händerna på dig." (1 Tim. 4:14) "Var noga med dig själv och din undervisning och håll troget ut med detta. När du gör det, frälser du både dig själv och dem som lyssnar på dig." (1 Tim. 4:16). För passagerarnas frälsnings skull var det viktigt att allt sköttes enligt Skrifterna.

Timoteus blev kallad att leda församlingen i Efesos som en nyinstiftad herde. Kristus kallade honom för att leda församlingen utan att förändra Guds ord eller bli mästare över ordet. Hans uppgift blev även att mätta passagerarna. Evangeliet var maten under resan och Timoteus fortsatte med samma kropp och blods måltid som Kristus hade dukat före sin död och vilken de första apostlarna skötte om när de var herdar över församlingarna. Bibeln berättar för oss att genast efter den första pingsten började församlingen leva Kristi instiftade gudstjänstliv: "De höll troget fast vid apostlarnas undervisning och vid gemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna." (Apg.2:42).

Passagerare

Kristi kyrkoskepp är byggt för passagerare. Det är menat för människor som har fått ett nytt hjärta från Gud och som därför vill leva med Kristus. Ändå blåser det ogynnsamma tidsandars vindar som kommer med frestelser. Också den gamla naturen i de kristna orsakar mycket tvivel och synder. Därför blir många trötta under resan och lyssnar till vindar som lockar att lämna skeppet och börja leva ett roligare liv efter sin egen vilja i en falsk frihet strängt under vindens villkor. Andra igen blir trötta på besättningens mänsklighet och bristfällighet och söker därifrån orsaker till att få hoppa över relingen.

Det finns ändå de som vill vara trofasta. De kommer ihåg sin kallelse att vara "ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus." (1 Pt. 2:9). De har sett av egen erfarenhet vad världen kan göra för en människa och vill inte återvända till det. Andra har flytt från olika lyxkryssare gjorda av

människohänder, när de har sett mållösheten och tomheten av mänsklig glans och stolthet i dem. Livet från Gud fanns inte där. Lyxkryssaren har de bytt bort till ett skepp som är tillverkat av Gud innan världen grundades.

Alla passagerare ombord är trofasta, fastän de är syndiga i sig själva. De hjälper varandra i tvivel och uppmanar att förbli i Kristus. Människorna som är plågade av synd tröstar de med evangeliet och uppmanar att hålla sig till församlingsgemenskapen hos Kristi herdar som kallar dem till Herrens bord för att få mera styrka under färden.

Det konungliga prästerskapet är också ett bedjande prästerskap. Herren är deras styrka. De bär fram böner för Kristi kyrka, dess herdar och passagerare, och vill visa Kristi kärlek och respekt för varandra. Då är det bra för alla att segla i samma skepp.

Kristi kyrka seglar till hemmet även idag

Vi som är herdar idag har fått samma tro, samma kallelse, samma handpåläggning och som ruttinstruktioner har vi samma Guds ord som de första generationerna. Låt oss be om Guds nåd och kraft för att vara trogna tjänare till Gud och låt oss hålla fast vid det bibliska evangeliet och den rätta förvaltningen av sakramenten. Vi vill bygga Bibelns kristendom där Guds ord får leda oss i alla beslut som rör Kristi arbete. Låt oss mata passagerarna med evangeliet och varna för villolärer, världen och dess erbjudanden vilka går "över det som står skrivet", så att ingen skulle lämna bort och börja bygga sin egentillverkade kristendomsbåt. Den är inte byggd av Gud.

Sjömännens kallelse är tung, det lovade Kristus. Men tillsammans med Kaptenen är det belönande redan här i tiden. Vi får i hans nåds kraft arbeta med glädje och frihet. En gång kommer vi att få lönen i evigheten och där bekänner vi tillsammans: "Lammet som blev slaktat är värdigt att ta emot makten, rikedom, visheten, kraften, äran, härligheten och lovsången!" (Upp. 5:12).

Vesa Pöyhtäri

Självprövning

Temat för den tolfte söndagen efter pingst är Självprövning. Gud vill att vi alla skall pröva oss själva. Prövningen sker alltid inför Gud och hans Ord. Vi som människor har så lätt att pröva oss inför andra, eller att jämföra oss med andra. Men då blir allting snedvridet och vi blir lätt självgodna människor som klarar oss bra på egen hand och inte behöver den största gåvan som Gud vill erbjuda oss.

En text för denna söndag är från Ps 51. Denna psalm är skriven av David och är en bön om syndernas förlåtelse. David var ju konung över Israel. En gång när Israels här drog ut i strid, lämnade David hemma. Han lät de övriga strida, själv blev han bekväm. Men det slutade inte lyckligt. Där i sin ensamhet blev han utsatt för sådana frestelser som han inte klarade av utan han föll i dem. Först i den ena synden och när han försökte dölja den föll han i nästa synd. Så kan det också gå med oss om vi börjar lämna bort från de övrigas gemenskap. Vi har ju alla en strid att utkämpa

och den striden är gemensam. Hebréerbrevet varnar oss också för detta att vi inte skall överge våra sammankomster (Hebr 10:25). Detta gäller både ung och gammal. Vi blir lätt ett byte för den Onde om vi börjar lämna bort från gemenskapen och det kan gå på samma sätt som det gick för David.

Gud lämnade inte David fastän det hade gått olyckligt för honom. Säkert tänkte David att allt hade gått bra. Ingen känner till vad jag gjort och hans hjärta hade blivit så förhärdat att han själv inte hade någon ånger över synden. Då finns det ingen annan möjlighet än att Gud ingriper. Han kom med sitt ord till David i en liknelse genom profeten Natan. Davids hjärta var så förhärdat att han trodde att Natan talade om någon annan. Han kunde inte förstå att ordet gällde honom. Därför gav David en hård dom, en dödsdom, över den som hade gjort så illa. Inte förrän Natan säger att det är just du som har syndat, det är just du som har gjort så illa, förstod han vad han

Natan fick komma med det glada budskapet från Herren: *"Så har också Herren förlåtit din synd. Du skall inte dö"*.

hade gjort. Men då blev Davids hjärta krossat och han ångrade djupt det onda han hade gjort. Natan fick komma med det glada budskapet från Herren: *"Så har också Herren förlåtit din synd. Du skall inte dö"*. Det gick precis som Hebréerbrevet lär: *Uppmuntra varandra i stället varje dag, så länge det heter i dag, så att ingen av er förhärdas genom syndens makt att bedra.* (Hebr 3:13)

Efter denna händelse skrev David denna boppsalm. Han hade fått pröva sitt hjärta inför Guds Ord och nu behövde han be om nåd och förlåtelse. Fastän Natan hade predikat förlåtelsen för honom, såsom Herrens sändebud ännu i denna dag gör, så ville David utgjuta sitt hjärta inför Herren. I denna bön anropar han Gud för hans godhets och barmhärtighets skull. Så kan ännu en människa göra som har fått erfara sin stora syndaskuld vara förlåten. Denna förlåtelse får vi inte för vår egen godhets skull eller för att vi lyckats så bra på himlavägen. Nej, det är endast av Guds stora nåd och barmhärtighet.

David bekände inför Herren: *"Mot dig, just mot dig, har jag syndat och gjort det som är ont i dina ögon"*. Han fick erfara att den synd han hade gjort mot sina medmänniskor i sista hand var en synd mot Gud och hans Ord. Det som inte Guds Ord tillåter är alltid en synd mot Gud själv. David fortsätter: *"Därför har du rätt när du talar, du är ren när du dömer"*.

Gud hade talat till David genom profeten Natan och David gav Gud rätt. Han är ren och syndfri, därför dömer han alltid rätt. Guds Ord dömer alltid rätt. Därför skall vi inte förhärdas våra hjärtan om vi får erfara att Guds Ord dömer oss. Vi måste alltid böja oss inför Ordet och bekänna att Ordet har rätt och vi gör fel. Då har Gud möjlighet att benåda oss. Detta gör han genom det glada budskapet som han ännu sänder genom sina tjänare. Samma budskap som David fick höra. *"Så har också Herren förlåtit din synd. Du skall inte dö"*. Herren har genom Jesus korsdöd tagit också dina synder på sig. Du får tro i Jesu namn och i hans försoningsblod alla synder vara förlåtna. Då blir det frid och glädje i hjärtat.

David bekänner ännu i den sjunde versen syndens orsak. Det är människans fördärvade natur och hjärta. Det är arvssynden som följer med oss alla. Vi är alla födda i synd och den fördärvade delen får vi alltid dra med oss och kämpa emot. Jesus lär oss att det är från vårt fördärvade hjärta allt orent kommer. Han säger i Matt 15:19: *"Från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, sexuell omoral, stöld, falsk vittnesbörd och hädelser"*. Må Gud hjälpa oss alla så att vi orkar kämpa den rätta kampen mot synden och världen och förlita oss endast på Guds stora nåd, ända tills vi får gå in i den eviga glädjen.

Anders Värnström

Låt oss hålla fast vid Guds ord

Och allt vad ni gör i ord eller handling, gör det i Herren Jesu namn och tacka Gud, Fadern, genom honom. (Kol. 3:17)

Tänk vilken värdefull uppmaning vi får av aposteln här att alltid då vi är inför en ny uppgift eller situation i livet så ska vi lägga det i Jesu händer. Det kan vara att vi fått en uppgift som känns svår och att vi inte vet om vi klarar det. Då får vi lita på Jesu löfte att han ska vara med oss då vi gör det i hans namn och litar på honom. Jag tror att det gäller alla uppgifter vi har i livet, vi får tro att Herren vill vara med i vardagssysslor, på arbetet, i skolan, där hemma. Där är vi satta som kristna att hjälpa och glädja varandra med våra handlingar och ord. Om vi alltså följer uppmaningen att alltid påbörja det vi ska göra i Jesu namn så tror jag att man undviker många onödiga felsteg. Man är från början in på rätt tänkesätt och man kan lättare prioritera och välja det som är enligt Guds vilja och våra medmänniskor till nytta. Det är inte alltid så lätt att komma ihåg det här, åtminstone för min del är det ofta jag glömmer vilken tröst vi får ha i Jesu löften.

Då det gäller våra ord och vårt tal kan det vara ännu svårare att minnas vad som är rätt inför Gud. Orden vill komma så snabbt, före man hinner tänka igenom dem. Ibland känns det så att det mesta man säger kunde man bra ha låtit bli att säga. Det som däremot borde sägas lämnas ofta osagt. Jag tror att det skulle vara bra att följa rådet som bland andra Martin Luther ger att börja varje ny dag med bön. Då vi börjar dagen med en kort bön om att Jesus ska vara med oss och gärna också med bönen Fader vår så kommer vi lättare ihåg att leva som kristna under dagens lopp.

Det här är alltså råd om hur vi bör leva som kristna och hur vi kan göra för att det ska lyckas bättre. Hur går det då om vi är gör vårt bästa och följer råden och uppmaningarna i bibeln, blir vi då bättre kristna och kan småningom börja se att vi lever ett fromt liv? Säkert är att om vi då vi går till sängs på kvällen går igenom dagens händelser samvetsgrant inför

Herren så inser vi att inte blev det någon perfekt dag som kristen för mig idag heller. Vi får säkert som Paulus konstatera att viljan har jag att göra det goda men jag förmår det inte.

En vilja att följa Guds bud behöver vi ha som kristna. Varifrån ska den viljan komma? Såsom Paulus skriver i början av Kolosserbrevet kan den endast komma från tron på evangelium. Gud skänker oss den allra största gåvan, frälsning från synden och döden genom vår Herre Jesus Kristus. Vi får av nåd helt oförtjänt ta emot den här gåvan. Då fylls vi med frid, glädje och kärlek till Gud och en vilja att tjäna honom och göra hans vilja. Det kan vi sedan göra genom de nådegåvor Gud ger oss. Var och en kan få olika gåvor att hjälpa våra medmänniskor, en del genom praktiska saker, andra att trösta och uppmuntra med Guds ord. Allt det vi kan ge varandra är bara det vi fått som gåva av Gud. Därför kan vi inte räkna detta vad vi än gjort

som någon förtjänst inför Gud. Det enda som behagar Gud är det som Jesus har gjort och det får vi genom tron räkna som vår förtjänst. Då vi inser vad vi har fått av Gud så får vi tacka honom varje dag för det han gett oss i Jesus Kristus och ge honom äran för allt. Låt oss hålla fast vid Guds ord och evangeliet och inte låta något komma emellan vårt förhållande till Jesus. Om vi läser Guds ord och samlas där den sunna läran om evangeliet, frälsningen som Gud berett av nåd, predikas så förblir vi i honom och han i oss.

Lycklig resa på väg till Guds himmel!
Magnus Brännbacka

Det viktigaste

Kära barn!

I Bibeln berättas det om en man som hade förts bort som fånge till ett främmande land när han bara var en ung pojke, tillsammans med tusentals andra. Där fick han en bra utbildning och kom att bli en av kungens närmaste män. Den här mannen trodde på Gud. Han bad tre gånger om dagen och ville göra det som var rätt i Guds ögon.

En dag skrev kungen under en ny lag om att alla som under trettio dagar bad till någon annan än kungen måste dödas. Vad skulle mannen göra? Han litade på Gud i allt och visste att Gud hade kontrollen. Så vad gjorde han? Jo, han fortsatte med sin vana att gå in på sitt rum och knäböja, be till Gud och tacka och prisa honom. Han var inte rädd fast han visste att det kunde sluta med att han blev dödad. Och så gick det - nästan. De onda män som hade lockat kungen att skriva en sådan lag lurpassade på honom och såg att han fortsatte att be till sin Gud. De berättade detta för kungen och kungen, som tyckte om mannen, blev jätteledsen, men lagens ord gällde. Så kungen kunde inte göra annat än att se till att mannen blev - ja vadå? - jo, kastad i lejongropan. Nu vet du säkert också mannens namn.

Precis, mannen hette Daniel. Och som du säkert också minns så dog inte Daniel utan Gud sände änglar som skyddade honom från lejonerna. Vilken mäktig berättelse det är! Gud har ALL MAKTT och vi kan ALLTID lita på honom.

Jag vill gärna skriva till dig om att, som Daniel, leva nära Jesus varje dag. Det är så viktigt. Men hur lätt är det inte att vi glömmet eller helt enkelt inte tar oss tid för det. I stället sitter vi med våra telefoner eller andra skärmar i timtal och sen är vi för trötta för att orka ta fram Bibeln eller stilla oss i bön. Jag skrev att Daniel hade som vana att be och det tror jag är nyckeln. Det som vi gör till en vana är mycket lättare att hålla fast vid än saker vi bara gör ibland när vi kommer på det.

Det tar tid att skapa en ny vana, så man måste ha tålamod och vara lite envis. Jag läste att en forskare menar att det i medeltal tar 66 dagar att skapa en ny vana. Är det en svårare vana kan det ta mycket längre tid än så. Men vi får be att Gud hjälper oss också med detta. Många gånger känns det roligare och enklare att istället scrolla på telefonen, den ger oss

belöning direkt, men i längden ger det mera att läsa Guds ord. Det är verkligen hälsosamt mat för oss och inte bara lite godis som kan ge energi för en kort stund.

Vi kan också tänka på vår Mästare, Jesus själv. Han bad ofta. Innan de andra hade vaknat gick han ut och bad på en plats där han kunde vara ifred. Eller så gjorde han det sent på kvällen när de andra redan gått och lagt sig. Om vi tycker att vi inte har tid, så kan vi tänka på Jesus och hur mycket han hade att göra. Folk var hela tiden runt honom och ville höra vad han hade att säga och många kom till honom med sjuka och ville att han skulle bota dem. Ändå tog han sig tid att tala med sin Pappa för han behövde det. Om till och med Jesus behövde det, hur mycket mer behöver inte vi det?

Daniel hade också väldigt fullt upp, men han hade ändå tid för bön. Jag tror faktiskt att det är så att ju mer vi har att göra, desto viktigare är det att vi börjar med det viktigaste; att vara med Herren. Vi behöver läsa Bibeln varje dag och be att han talar till oss genom det vi läser. Vi får vända oss till honom med allt, både det som vi är tacksamma över och sådant som är jobbigt.

Vi får komma ihåg att vår Gud, den ende guden, har all makt. På samma sätt som Daniel litade på Gud och på samma sätt som Daniels vänner litade på Gud när de lät sig kastas i den brinnande ugnen istället för att tillbe kungen, så kan vi också lita på att Gud vill vårt bästa. Han har allt i sin hand, även om det kan se mörkt ut. Daniel och hans vänner visste inte om Gud skulle rädda dem, men de litade på att han skulle göra det som var

bäst enligt hans vilja. De var inte heller rädda för att dö eftersom de då skulle få möta Gud. Och vet du vad? Gud var med Daniels vänner i elden. Det står att det plötsligt fanns fyra personer i ugnen. Han är också med dig när du har det jobbigt.

Också Jesus litade på Gud när han hade det så svårt att han svettades blod av ångest i Getsemane. Han hade helst velat slippa det jobbiga som låg framför honom, men han överlät sitt liv i Guds händer. Tänk om han inte hade gjort det! Då skulle vi inte ha någon ljus framtid framför oss. Så, låt du också, kära barn, Gud ta hand om dig, ditt liv och din framtid. Lev nära honom och tala med honom om allt. Och tacka honom för allt. Ju mer du umgås med honom, desto mer börjar du våga lita på honom. Att lita på Gud, det är det som tron egentligen handlar om.

Gud med dig, kära barn, speciellt nu när ett nytt läsår står för dörren. Kom ihåg att börja och sluta varje dag med Jesus. Prata med honom under dagen. Du kan t.ex. läsa en kort text ur en andaktsbok som är skriven för just din ålder och så talar du fritt med Jesus om det som finns på ditt hjärta. Kom också ihåg att tacka honom. Han älskar dig och vill vara med dig. Han blir jätteglad när du vänder dig till honom. Han vill ditt bästa.

Må Herren välsigna dig och bevara dig, nu och alltid. I Jesu namn, amen.

Kram, Sanna

Ungdomar – ni har besekrat världen

Kära ungdom! Har du blivit likgiltig och kall, eller har du förtvivlat tänkt någån gång, att du så många gånger faller i synd och älskar annat högre än Gud. Ja, kanske du ser med ledsamhet på sig själv och dina misslyckanden och inte hittar den gudomliga kärleken i dig. Du hittar istället den begärsfyllda själviska kärleken som ofta leder dig till att bryta mot Guds bud. Då kanske du blir bekymrad och tänker: Har jag då den rätta kärleken till Gud som besekrar världen?

I Johannesbrevet står det:

“Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga, för allt som är fött av Gud besekrar världen. Och detta är den seger som har besekrat världen: vår tro. Vem kan besekra världen utom den som tror att Jesus är Guds Son” (1 Joh. 5:3–5)

Det är en viktig fråga, det där med Guds kärlek eftersom det har eviga konsekvenser. Förtappelse eller frälsning.

I texten läste vi också: *“...allt som är fött av Gud besekrar världen”*. Är vi födda av Gud? Vad betyder det? Det betyder att vi av nåd har påbörjat ett nytt liv. Ett liv med Jesus. När vi

är döpta och tror att Jesus är Guds Son, vår frälsare, så har vi besekrat världen. Det är vår tro på Jesus som den Helige Ande har väckt i oss som har lett till en överväldigande seger. Den segern har skett emot Guds fienders vilja. Fienderna har velat få dig att tro på din egna kapacitet och tillräcklighet inför Gud. De har velat få dig att vända din blick från Jesus, och till dina egna händers verk. Gud däremot vill att du förstår ditt verkliga tillstånd. När du besviket ser på dig själv, din svaghet och kärlekslöshet är det inte i sig något dåligt. Det visar att du har en ny vilja som bor inom dig. Den Helige Ande verkar i dig så att du ser din synd och söker dig till Jesus. Den nya kärleken och tron bor i dig, genom den Helige Andes verkan. Han lär dig rikta trosblicken till Jesus och Guds ord istället för fiendernas ord och dig själv.

När den Helige Ande har kommit har dina ögon öppnats så, att du ser att dina kärleksgärningar och uppfyllande av buden inte räcker till inför Gud. Du behöver något annat, eller någon annan. När den Helige Ande har kommit har Han nu lärt dig att lita på och leva i och för Jesus. När du faller i synd, så ångrar du synden och bekänner den inför Gud och

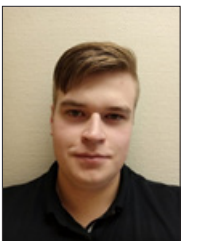
söker dig till honom för att få hjälp. Det nya tros livet innebär att du lever i tron på Jesus och lär dig att enbart förlita dig på Guds nåd. När synden tränger sig in på dig, så kommer Hjälparen, den Helige Ande att åter hjälpa dig att rikta blicken på Jesus, han som är trons fästpunkt. Han som förlåter dig alla dina synder och täcker dig med nåd och barmhärtighet.

Du kommer aldrig att helt slippa synden här på jorden, den bor i människan sedan syndafallet. Men du kommer inte att bli dömd till förtäppelse när Jesus är din trygghet och frälsning. David prisar Gud i en psaltarsalm och säger: *“Salig är den som fått sitt brott förlåtet, sin synd övertäckt”*. David visste av synden i sitt liv, men han visste också av nåden och Guds stora förlåtelse. Så är det med oss också. Vi kan veta av synden, men genom tron på Jesus är vi övertäckta med Guds nåd och förlåtelse. Vi har besekrat världen. Den Helige Ande har riktat vår ögon på Jesus och hans kärleksgärning på Golgata. Då kommer vi också av glädje över den stora kärleken att bli berörda, så att vi

får en ny vilja till det goda. Vi tjänar då med glädje de människor vi möter och glömmar inte att tacka Gud för hans kärlek i Jesus Kristus. Johannes säger också i sitt brev: *“Vi älskar för att han först har älskat oss.”* När Guds kärlek har träffat oss, så flödar den naturligt vidare till våra medmänniskor.

***“Vi älskar
för att han
först har
älskat oss.”***

Ungdomar, ni har besekrat synden och fienderna genom tron på Jesus! Tacka Gud för det nya livet i Jesus här på jorden, och det kommande eviga livet i himlen!

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

Var inte orolig

Och om dens Ande, som uppväckte Jesus från de döda, bor i eder, så skall han som uppväckte Kristus Jesus från de döda göra också edra dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i eder. (Rom. 8:11)

Vårt ord just för denna stund inskärper vikten av att vara beklädd med löftets Helige Ande. För de kristna har denna sak många gånger lett till ångest och ångslan. Har jag den Helige Ande? Kan över huvudtaget Guds Helige Ande bo i ett sådant fördärvat hjärta. Inte skulle sådana frestelser och begärelser fara genom mitt kött och blod om jag hade Guds egen Ande inom mig? En sann kristen får och kan väl inte tänka så onda tankar och vara så uppfylld av denna världens väsen, om Guds Ande bor därinne? Och då kommer Paulus och säger. Den som icke har Kristi Ande han hör icke honom till, v9, Hör vi icke Kristus till, ja vem hör vi då till? Ingen annan än själa-fienden djävulen.

Men nu bör vi stanna upp i vårt resonemang. Nu bör vi besinna oss och låta Guds ord leda oss. Vad är Guds Andes uppgift i våra hjärtan? Vad vill den lära oss? Den vill lära oss känna vår synd. Den vill lära oss att döda köttets gärningar genom att föra dem fram i ljuset och så få leva. Den Helige Ande talar aldrig om att vi saknar Guds Ande utan kommer med en stilla maning att lägga bort synden och be om förlåtelse och tro det dyrbara försoningsordet. Denne Ande kommer vår svaghet till hjälp och manar gott för oss med utsägliga suckar. Guds Ande tröstar en anfäktad kristen med Guds ord. Den visar på vår Herre och Frälsare, som har varit frestad i allt lika som vi, dock utan synd. Han kan hjälpa dem som frestas.

Vi må frimodigt tillägna oss ordet, som säger. *“I haven ju icke fått trälldomens ande så att I åter skullen känna fruktan; I haven fått barnskapets ande i vilken vi ropa: Abba! Fader! Anden*

vittnar själv med vår Ande att vi är Guds barn. Men äro vi barn så äro vi ock arvingar, nämligen Guds arvingar och Kristi medarvingar om vi eljest lida med honom för att också med honom bliva förhärligade. Ty jag håller före, att denna tidens lidanden intet betyda i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras på oss.” Rom. 8:15-18.

Så vill ordet också i dag stadfästa vår allra heligaste tro på att Jesus har förlöstat, förvärvat och vunnit oss och frälsat oss från alla våra synder från dödens och djävulens våld. Anden vill taga av Jesu fullhet och förkunna det för oss för att i hjärtat tända det eviga livets hopp. Och hoppet låter oss icke komma på skam. Ty Kristi Ande i våra hjärtan vill hålla det eviga livets hopp levande, att vi en gång i de saligas uppståndelse skall få se vår Herre och Frälsare sådan som han är.

Herre! Må vi genom din Ande bevara det eviga livets hopp i våra hjärtan.

Anselm Hjulfors,
Himmelska skatter, Augusti 4.
Rubrik av redaktören

Píngsten och Den Helige Andes ämbete

Ofta sägs att det inte lärs mycket om den Helige Andes gåvor. Någon säger att den Helige Ande inte verkar mäktigt ibland oss. Därför några ord om den Helige Andes ämbete.

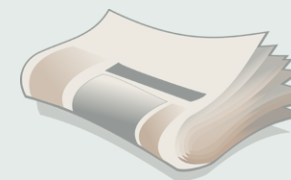
Den Helige Ande, den treenige Gudens tredje person, är stark och kraftig och verkar också då när Andens del inte upphöjs. Kvällen innan sitt lidande sade Jesus att han sänder en Försvare till sina egna, den Helige Ande. Han berättade också hur den Helige Ande verkar i hans egna och i denna världen. Kanske som det mest centrala uppenbarar den Helige Ande att "världen har fel", den uppenbarar vad som är synd, vad som är rättfärdighet och vilken domen är. Synd är det att människorna inte tror på mig, rättfärdigheten uppenbaras däri att jag går till Fadern och ni ser mig inte mer, och domen däri att världens furste är dömd." (Joh. 16:8-11).

Den Helige Ande är inte i första hand en undergörare efter vårt sinne. Vårt liv vårdas på ett mycket djupare plan. Människosläktets största nöd sköts om då när den Helige Ande som Jesus sänder, börjar verka – när världen straffas och synden uppenbaras.

Synd är otro, det att vi inte vill höra vad Gud talar. Vi lyssnar hellre till saker som för oss känns bra och som följer våra sinnen och tankar. Stundom går vi så långt att vi tänker att Gud också tycker som vi. Vi börjar omforma också Jesu undervisning; vad skulle han, i vår tid, säga om något vår tids fenomen, liksom en levande framställning. Problemet bara är, att då går man lätt förbi Bibeln. Dess budskap upplevs som svårförståeligt och till och med motstridigt. Därför förväntar vi oss få höra "levande ord". Men Bibeln är Guds ord vilket skall leda oss i våra val i livet. Jesus kom inte för att upphäva lagen och profeterna. Den Helige Ande förklarar för oss detta ord.

Bibeln i sig själv är levande och kraftig – ett tveeggat svärd, som tränger igenom och uppenbarar våra hemligaste tankar och vad vi är. Just de Bibelställen som uppenbarar för oss att vi är på villovägar blir till en stötesten för oss. Därom talar Jesus: "Den Helige Ande uppenbarar att världen har fel". När tillrättavisningen träffar oss kan vi tänka att kärleken då är långt borta och vi blir rädda. Vi hade trott att kärleken är, att vi godkänns med våra gärningar. Guds kärlek är ändå mycket djupare än denna tidens ytliga kärleksuppfattning som godkänner och omfamnar allt.

Andra tidningar

Gud vill i sin kärlek återföra oss, sina skapta och i synd fallna människor, till den gemenskap som han ursprungligen skapat oss till – Guds barns del. Till den får vi återvända, när den Helige Ande förklarar Jesus för oss, han som försonade våra synder genom sin död på korset. Denna förlåtelse sände han sina egna att förkunna. Som dödens besegrare och uppståndne Frälsare sade Jesus till sina lärjungar: "Tag emot den Helige Ande. För den som ni förlåter synderna för den är de förlätna" (Joh. 20:22-23) Detta är den Helige Andes ämbete.

Pingstens under var, att lärjungarna fick dristighet att förkunna om Guds stora verk och till och med så, att människorna, var och en, fick höra om dem på sitt eget språk. Guds Helige Ande ger olika gåvor i sin församling, för att glädjebudskapet skulle nå ut till alla folk i hela världen.

Jukka Malinen
RS/5/2023

Barmhärtighet

Till fullkomligheten i Guds väsen hör också barmhärtighet. På samma sätt som heligheten och rättfärdigheten präglar allt det som Gud är och gör, så förhåller det sig också med barmhärtigheten.

Guds barmhärtighet visade sig redan på syndafallets dag, då han gav det första löftet om en Frälsare: "Kvinnans Säd" skall söndertrampa Ormens huvud. Gud skulle alltså själv gripa in till de fallna människornas frälsning. Denna gärning beskrivs sedan ofta just med ordet "barmhärtighet". Gud är nämligen "barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning". (2 Mos. 34:6) "Han har ... tänkt på att bevisa barmhärtighet mot Abraham och mot hans säd till evig tid, efter sitt löfte till våra fäder." (Luk 1:54–55).

Hos oss, sentida människor, uppfattas nog ofta ordet "barmhärtighet" som en beskrivning av en känsla, t.ex. av medlidande. I Skriften faller dock tonvikten mera på handlandet än på känslan. Barmhärtigheten beror inte heller på värdighet hos föremålet för den barmhärtiga

handlingen. Man kan tydligt se detta i Guds förhållande till sitt förbundsfolk, judarna. Han valde nämligen inte detta folk därför att det var större eller märkvärdigare än andra folk, utan därför att han är nådig och barmhärtig. (5 Mos 7:7–9) Han ville "uppenbara härlighetens rikedom", och så gjorde han detta folk till "barmhärtighetens kär". (Rom 9:23)

Allra tydligast har Gud visat sin barmhärtighet genom att till de fallna människornas frälsning sända sin Son. (Joh 3:16) Det är det oöverträffade uttrycket för Guds barmhärtighet: "Jag måste mig förbarma. Far ner uti det syndaland Och lös de fångar arma Av deras synd och stora nöd, Frälse dem ifrån en evig död Och låt dem med dig leva." (Sv Ps 345:4) Guds barmhärtighet är den enda grunden för Kristi kyrka och därför också för församlingarna och dessas liv och för de enskilda kristna och deras liv och salighetshopp. Eftersom alltsammans är nåd och barmhärtighet, finns det ingen annan väg. Det är meningslöst att försöka finna en annan väg än Guds barmhärtighet i Kristus.

Denna väg blir också en barmhärtighetens väg ut till medmänniskorna. Liksom den barmhärtige samariten, som ju i första hand är Jesus själv, visade sig vara en nästa för en slagen människa, är varje kristen kallad att vara en "nästa", d.v.s en barmhärtig medmänniska. Ingen kan därför vara en verklig kristen, om han oupphörligt försöker dra sig undan kärleksplikten genom att fråga: "Skall jag hålla reda på min bror?" (1 Mos 4:9)

Eftersom förhållandet till Gud grundar sig på hans nåd och barmhärtighet, innebär det en kallelse till barmhärtighet: "Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig?" (Matt 18:33) Ett annat sätt att beskriva grunden för mänsklig barmhärtighet är detta: "Vi älskar, därför att han först har älskat oss." (1 Joh 4:19, bearb.)

Kristna huvudord, Josef Imberg
Kyrkliga förbundets bokförlag

Psalm 543:5 – 7.

*I all våra öden,
o Herre, hos oss bo.
I livet och i döden
ge styrka åt vår tro.
Vad än som här oss händer,
du stannar hos oss visst
när vi till dig oss vänder
i Sonen Jesus Krist.*

*Som himlens stjärna blänker
dess klarare ju mer
sig höstens mörker sänker
kring våra bygder ner,
så giv, när sorgen finner
ett hemvist i vårt hus,
att klarare då brinner
för oss, o Gud, ditt ljus!*

*När vi har mognat alla
till skörd för dödens hand
för att som säden falla
på åkermannens land:
vi ber att du oss bärgar
hem till din glädje då,
där stormar icke härjar,
där friden skall bestå.*

Wilhelm Gabriel Lagus d.y. 1879, bearb.
| Melodi: Finsk koralvariant.

Teknisk utrustning till stormöten

Information från arbetsgrupperna som ansvarar för material och teknisk utrustning till stormöten.

På våra stormöten har vi gemensamt material som används av bönehusföreningarna. Materialet används, och slits, så som man kan förvänta sig att det sker när många människor samlas. Under detta år har vi satsat ca 30 000 € på förnyande av material. Vi har tillverkat nya bänkar, förnyat en hel del teknisk utrustning och inrett en ny container med disklinje och förvaring av köksutrustning. Största delen av arbetet har gjorts på talko.

En grupp personer, representanter från bönehusföreningarna samt många frivilliga, underhåller och ansvarar för detta gemensamma material. Varje år går gruppen genom utrustningen och det som är söndrigt repareras. För nästa år är planen att förnya serveringsbord och bänkar, som används i serveringstälten under mötena, förutsatt att vi får insamlade medel som täcker årets investeringar.

Det här arbetet finansieras med enbart donationer. Du som vill vara med och stöda kan donera en valfri summa enligt något av alternativen.

Det är möjligt för företag och privatpersoner att hyra vår utrustning. För prisförfrågan och bokning av utrustning kontaktar man ordförande Andreas Sandström. I samband med bokning ges information om var man kan kvittera ut nycklarna till LFF:s lagerutrymme, som annars är låst. Fr.o.m. hösten 2023 fungerar Anders Snellman som ordförande.

Enligt uppdrag, arbetsgrupperna

Från LFF:s sida vill vi tacka alla privatpersoner och företag som hjälpt till i arbetet så att det möjliggörs att vi kan ordna stormöten med bra mötesutrustning.

Olav Vikström

Andreas Sandström 050 374 8233
Anders Snellman 044 796 6362

Mobile Pay: 32176 märke "stormötesmaterial"
Kontonummer FI36 5567 0720 0193 83 text i meddelandefältet "stormötesmaterial"

Parweekend 8-10.9 i Punkaharju

Lff:s familjearbete ordnar en parweekend med buss till Punkaharju 8-10:e september 2023, främst tänkt för de som har vuxna barn och pensionen inom räckhåll.

Temat för resan är
"Fysisk, psykisk och andlig hälsa".

Med som inspiratörer kommer Frank och Johanna Hjulfors.

Till programmet hör vandring i Punkaharjus vackra natur, föreläsningar och andlig uppbyggelse i form av kristen gemenskap, andakter och sånger till Guds ära.

- Logi med halvpension på hotell Kruunupuisto
- Nyrenoverad spa-avdelning
- Inspirerande föreläsningar om vår hälsa
- Kristen gemenskap
- Pris ca 280/pers
- 30 par ryms med

Anmälan till:

Ann-Christin Snellman tel 044-7509899,
ann-christin.snellman@lff.fi eller
Per-Ole Hjulfors tel +358500363319,
Per-Ole.Hjulfors@lff.fi

Parweekend 8-10.9 i Punkaharju

För er som står inför ett nytt livsskede när barnen flugit ut och det finns mer möjlighet att ta hand om er själva och er parrelation

Duo Hjulfors medverkar

Med betoning på den fysiska, psykiska och andliga hälsan

MÖTESANNONSER

Suomen Raamattuopistolla 21.-22.9.2023

Raha ja taloudelliset kysymykset hengellisessä työssä

Koulutus STI:n jäsenjärjestöjen työntekijöille:
Mitä Raamattu opettaa rahasta? Miten puhua antamisesta? Miten varainkeruuta on hyvä toteuttaa hengellisessä järjestössä? Mitä pitäisi ajatella kymmenyksistä? Miten saada nuoria aikuisia sitoutettua säännölliseen lahjoittamiseen?

SOMMARMÖTE I KÄLLBY

”Den goda vägen” (Jer. 6:16)

Tvåspråkigt sommarmöte hålls i Flynängens bönehus i Källby 11-13.8.2023.

Mötet börjar på fredag kl.18. Vi ber att Gud välsignar mötet och önskar alla varmt välkomna!

Mat och inkvartering ordnas. För logi kontakta: Alf Mård +358 45 8584949. Radiering via Radio LFF på 98.0 MHz och på LFF:s youtube-kanal. Mera info om mötet hittas på hemsidan www.lff.fi.

Källby fridsförening r.f.

Prenumerationer för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).
Norge 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).
Övriga 40 € + porto
(Obs. Betalningarna i euro).
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer i Finland Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrsvæien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Fakturering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

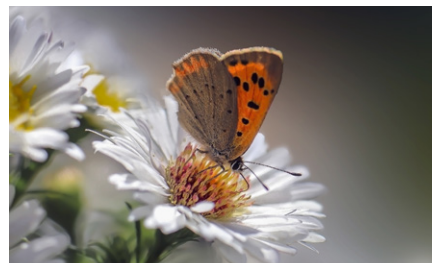
Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen: Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

HÖSTMÖTE I LILLKYRO

Om Gud så vill, hålls tvåspråkigt höstmöte i Lillkyro församlingshem (Kirstantie 7) 16.-17.9.2023.

Mötet börjar lördag kl. 17 och söndag kl. 13. På söndagmorgon hålls en finskspråkig gudstjänst i kyrkan kl. 11.

Program

Fredag 15 september

19.00 Inledningsmöte: *Anden i Guds ord*, Berth Löndahl, Kjell Östman, lovsångsgruppen med Susanna Östman (Larsmo kyrka)
21.00 Kvällste
22.00 Ungdomsmässa: *Lyssna till herdens röst!* Herman Mård, Henrik Östman, Hannes Uunila, Maria och Benjamin Dahlskog (Larsmo kyrka)

Lördag 16 september

10.00 Förmiddagsmöte: *Andens profetiska röst idag*, Berth Löndahl, sång Marina Rintamäki m.fl (Cronhjelmsskolan)
11.30 Lunch
13.00 Bibelstudium: *Andens budskap till församlingen – vad säger sändebreven?* Leif Nummela (Cronhjelmsskolan)
14.30-15.30 Kaffe
15.30 Seminarier (Cronhjelmsskolan)
17.00 Middag
19.00 Festkväll: *Andens budskap om framtiden*, Berth Löndahl, vittnesbörd av pastor Victor från Iran, Mats Sjöllinds lovsångsteam (Larsmo kyrka)
21.00 Kvällste
22.00 Ungdomsmöte: *Han leder på rätta vägar*, Viktor Asplund, Evelina Sundvik och Amos Nordman (Larsmo kyrka)

Söndag 17 september

10.00 Festmässa: *Guds omsorg* Tomas Klemets, Max-Olav Lassila, Anders Forsman, kyrkokören och Victoria och Viktor Asplund (Larsmo kyrka)
11.30 Kyrklunch
13.00 Avslutningsmöte: *Andens ledning i vardagen*, Berth Löndahl (Larsmo kyrka)

Hör
vad Anden säger!

Kyrkhelg Nord
i Larsmo
15-17.9.2023

Medverkande:

Berth Löndahl
Kerstin Mitts
Leif Nummela
Dana Fagerholm m.fl.

Barnens
Kyrkhelg
med bibelstudier och
olika aktiviteter ordnas
för barn under
skolåldern (3-6 år,
skolbarn 7-12 år).

Se fullständigt program:
www.kyrkhelg.fi

*På Sions berg, där står ett slaktat Lamm.
Omkring det Lammet står en frälsad skara,
På vilkens anlat Fadern satt sitt namn.
De är nu hans, han deras Gud skall vara.
Sions sånger 348:1*